

Šport na področju ŠZ Radovljica, 1945 - 1962

RADOVLJICA

Fizkulturno društvo Radovljica, 1946

Leto dni po koncu II. Svetovne vojne je bilo v Radovljici ustanovljeno "Fizkulturno društvo Radovljica", ki je delovalo brez telovadnice in v glavnem brez sredstev. Društvo je imelo naslednje sekcije: nogometno, smučarsko, plavalno, moto sekcijo, odbojgarsko - košarkarsko in telovadno - lahkootletsko. Vse sekcije razen orodne telovadbe so bile aktivne.

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

V Radovljici so odbojko igrali na zelenici med Sokolskim domom in Langusovo hišo. Torej na mestu, kjer so v dvajsetih letih nastopali telovadci Sokola v Radovljici.

Vir: povedal Jani Pezdič

Nogometna sekcija FD Radovljica, 1946

Po drugi svetovni vojni sta bila v Radovljici dva nogometna kluba: FD Radovljica in garnizijska ekipa Radovljice. Kluba nista bila vključena v novonastala tekmovanja, zato pa sta odigrala nekaj prijateljskih tekem.

Leto 1946: 17. 03. / Tržič : FD Radovljica 4:1 (1:1), 14. 04.. / Storžič : FD Radovljica 2:1 (1:1).

Sezona 1946/47: 15. 09. / FD Radovljica : Jesenice 7:2, / 20. 10. / Kranj : Radovljica-garnizija 1:0 (0:0), 10. 11. / Podgrad : FD Radovljica 1:1.

V sezoni 1946/1947 so igralci FD Radovljica igrali v 1. skupini Gorenjskega prvenstva.

Lestvica Nogometnega prvenstva Gorenjske / 1. skupina - člani, 1947

1. FD Kranj Il., Kranj	14	11	1	2	57:19	23
2. FD Škofja Loka, Šk. Loka	14	9	0	5	64:23	18
3. FD Gregorčič, Jesenice	14	8	1	5	38:35	17
4. FD Savica, Stražišče	14	7	2	5	44:22	16
5. FD Edinstvo, Javornik	14	8	0	6	34:44	16
6. FD Radovljica, Radovljica	14	5	0	9	39:45	10

Lestvica Gorenjskega prvenstva v nogometu / 2. skupina - člani, 1947:

1. FD Naklo, Naklo	12	6	1	5	29:36	13
2. FD Tržič, Tržič	12	5	1	6	19:25	11
3. FD Železničar, Hrušica	12	5	0	7	16:37	10
4. FD Lesce, Lesce	12	0	0	12	6:60	0

Op.: Gol razlika obeh lestvic 346:346 .

Vir: Razvoj nogometa v Sloveniji 1945-55 (avtor: Matjaž Kešanski; diplomska naloga na FŠ Ljubljana)

Igralci FD Radovljica, 1946-47

Vir: arhiv Jani Pezdič

Na fotografiji so (stojijo od leve): 1. Anton Kobenter (trener), 2. Boris Kapus, 3. Edi Kuraš (pred vojno NK Bled), 4. Alojz Mulej - Reman, 5. Stane Perc, 6. Vinko Glažar (pred vojno NK Ljubljana), 7. Srečo Skrt, 8. Milan Šinkovec, 9. Igor Kapus in 10. Karel Erjavec. Čepita (od leve): 1. Andrej Vidic (branilec, pred vojno NK Bled), 2. Alojz Wagner (vratar).

Baliranje v Radovljici, 1946

V Radovljici so z balinanjem začeli takoj po drugi svetovni vojni. Zgrajena sta bila dva igrišča dolga okoli 20 m ter široka 4 m. Prvo igrišče je bilo pri Šlandru (danes Sindikalni izobraževalni center), drugo pa pri sodišču. Pobudniki za baliranje so bili dopustniki in priseljenci iz Primorske.

Kasneje je bilo zgrajeno še eno balinišče na dvorišču za sodiščem. Zgradili in uporabljali so ga pazniki in miličniki, ki so bili zaposleni v zaporih poleg sodišča. Ti so se v večini preselili iz Primorske.

Igralo se je prosto na odboj, krogle pa so bile lesene. Balinalo se je dokaj neorganizirano ter brez posebnih pravil. Takšno stanje je bilo vse do sredine šestdesetih let.

Vir: Nastanek in razvoj balinanja v občinah Radovljica, Bled in Bohinj (prejšnja občina Radovljica); seminarska naloga (avtor Franc Poljanc, BZS).

Balinišče pri "Šlandru", ok. 1970
Vir: arhiv Zvone Razinger

Kegljaški klub Radovljica, 1946

Leta 1946 je bil v gostilni "Vogelnik" ustanovljen kegljaški klub Radovljica. Inicijativni odbor kluba je januarja 1951 odprl novo kegljišče (verjetno v Grajskem dvoru). Ljubitelji tega športa so ga pomagali zgraditi s prostovoljnim delom. Kegljjišče je bilo zgrajeno tako, da so se na njem lahko prirejela tekmovanja mednarodnega značaja. (vir: Jeseniški kovinar, 20. januar 1951).

Vojaško košarkarsko igrišče pri kopališču, 1946-1952

Edino igrišče za košarko v Radovljici je bilo vojaško igrišče pri kopališču (postavljeno 1946). To igrišče je bilo primitivno, saj je koš podpiralo dvoje lesenih brun, na katera so bile pribite lesene deske (tabla), nanju pa kovinska obroča. Uporabljali so ga predvsem vojaki in le redkokdaj so imeli ostali Radovljičani priložnost metati na koš. Vojaki so imeli igrišče le za rekreacijo in niso igrali tekem z ostalimi vojašnicami ali klubi. Leta 1952 je ob podiranju vojaških barak izginilo tudi to edino igrišče.

Vir: Zgodovina KK Radovljica (avtor Goran Lavrenčak)

SŠD dr. France Prešeren Radovljica, 1948

Po reorganizaciji fizikulturnih društev je bilo leta 1948 ustanovljeno „**Sindikalno športno društvo dr. France Prešeren**“, katerega naloga je bila vzgajati zdrave, fizično močne, moralno neoporečne ljudi. SŠD je imelo naslednje sekcije: plavalno, nogometno, odbojgarsko, smučarsko in kegljaško. Izven sekcij pa so v društvu delovali tudi namizni tenisači in tenisači, prirejali pa so tudi atletska tekmovanja (telovadci so bili organizirani v TVD Partizan). Eden izmed ustanoviteljev tega društva in hkrati tudi njegov prvi predsednik je bil Franc Vovk.

Kljub temu, da v Radovljici ni bilo prostora, kjer bi se člani društva zbirali k telovadbi v zimskem času, je bilo športno življenje vendarle razgibano. Tako so gojili športe, ki niso bili v veliki meri odvisni od telovadnice (nogomet, smučanje, kegljanje, tenis, odbojka in plavanje). Z izjemo smučarjev in kegljačev je bilo začetno delovanje društva omejeno le na poletni čas.

Že v prvem letu delovanja je društvo organiziralo nekaj tekmovanj: za športno značko je tekmovalo 9 članov, 67 mladincev, 20 mladink in 133 pionirjev in pionirk, člani smučarske sekcije so nastopili na triglavskem smuku in v reprezentanci v tujini. Spomladi so priredili pomladni kros, tekmovanje za značko v lahki atletiki ter nogometna in odbojgarska srečanja in tekmovanja v namiznem tenisu (vir: Jeseniški kovinar, 28. 05. 1948).

Da bi nastalo stanje še izboljšali, so radovljiški športniki menili, da mora mesto Radovljica v obdobju prve petletke dobiti novo telovadnico, kajti le telovadnica je tisti kraj, kjer bi ljudje, ne glede na letni čas in vremenske pogoje, lahko zadostili svoje športne kot tudi kulturne interese.

V SŠD „Dr. France Prešeren“ je bilo leta 1955 včlanjenih 600 aktivnih športnikov, ki pa niso bili le iz Radovljice, temveč tudi iz bližnjih krajev (iz Podnarta, Begunj, Žirovnice, Lesc, Bleda). Športna dejavnost se je v Radovljici zelo hitro razvijala. Predsednik SŠD je bil Ljubo Meglič. (vir: Glas Gorenjske, 10. 09. 1955).

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

Fizikulturno življenje v Radovljici

Kljub temu, da v našem mestu nimamo prostora, kjer bi se članstvo fizikulturnega aktiva moglo v zimskem času in ob večernih urah zbirati k telovadbi, je vendarle fizikulturno življenje precej razgibano. Pozimi je aktiv Radovljica, ki je vključen v FD Prešern pokazal prav lepe uspehe. V teku za fizikulturno značko je tekmovalo 9 članov, 67 mladincev, 20 mladink in 133 pionirjev in pionirk. V smuku in slalomu je tekmovalo po 7 mladincev in 5 članov, prav tako so naši člani nastopili pri Triglavskem smuku in v reprezentanci v inozemstvu.

S prihodom pomladi se je delo nadaljevalo v drugi smeri. Pomladni kros, tekmovanje za značko v lahki atletiki, nogomet, odbojka, namizni tenis in druge panoge so zahtevale predhodnega treninga. Pohvaliti moramo gimnazijski aktiv, ki je sam organiziral tekmovanje med internatom Korošcev in IV. razredom gimnazije v lahki atletiki in nogometu. Zmagal je IV. razred gimnazije. Prav pridno trenira in deluje ping-pong sekcija, najbolj delavna pa je nogometna sekcija.

Pri tej priliki pa moramo fizikulturniki v Radovljici izraziti svoje nezadovoljstvo nad ostalimi nogometnimi društvi pri nas. V pomladnem nogometnem prvenstvu se ni odigrala dosedaj niti ena tekma v Radovljici, medtem kose je FD Prešern odzval vsaki tekmi, bodisi v Kranju, Skofji Loki, Trziču ali na Jesenicah. Radovljičani, Leščani in Blejčani bi vsaj enkrat radi videli igro svojih nogometnašev na domačih tleh.

Mladinci, ki so še iz starih časov ohranili nekaj reket in žogic, so popravili in zravnali zapuščeno tenis-igrišče in pričeli s treningom.

Mladinski aktiv gimnazije je tudi v razgovorih z gimnazijskim internatom v Kranju glede tekmovanja v lahki atletiki. Vsi fizikulturniki v Radovljici smo mišljenja, da mora naše mesto še pri Titovi petletki dobiti fizikulturni dom, nakar bomo šele lahko pristopili k vsestranskemu fizikulturnemu udejstvovanju. Zavedamo se, da je le telovadnica tisti kraj in žarišče zbiranja ljudi, ki je osnova ostale fizikulture.

Jeseniški kovinar, 28. 05. 1948

Ping-pongaši na kopališču Obla Gorica, ok. 1950

Vir: Digitalni arhiv Radovljica

Smučarska sekcija ŠD Prešeren Radovljica, 1948

Voditelj in vaditelj smučarske sekcije ŠD »France Prešeren« po II. svetovni vojni je bil Franc Pikelj. Imel je bogate izkušnje, saj je bil v letih 1929-40 voditelj in vaditelj smučarske sekcije v Gorjah.

Vir: Kdo je kdo - športni del (avtor: Goran Lavrenčak; neobjavljeno)

Franc Pikelj, trener po 1946

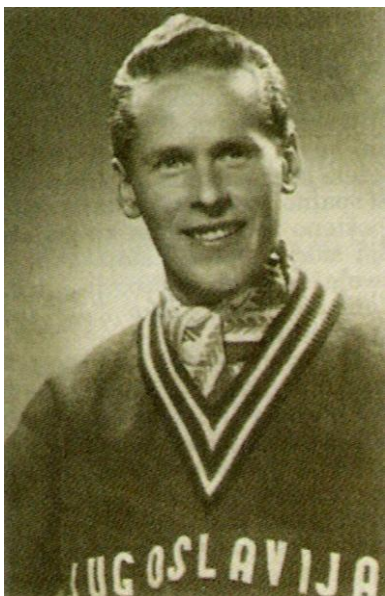
Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-71 (Bilten ob 26. PS v smučarskih tekih, 1971)

Moštvo ŠD Prešeren okoli 50. leta: Čop Boris, Kolman Janez, Mlačnik Tone, Remec Jože, Remec _____, Šarec Aleš, Šarec Janez in Štiherle Anton

Vir: Kdo je kdo - športni del (avtor: Goran Lavrenčak; neobjavljeno)

V letih 1955-62 je bil trener smučarske sekcije ŠD »France Prešeren« Franc Cvenkelj.

Vir: Kdo je kdo - športni del (avtor: Goran Lavrenčak; neobjavljeno)

Franc Cvenkelj, trener smučarske sekcije ŠD Prešeren Radovljica, ok. 1955

Vir: Šport v Begunjah (avtor: Goran Lavrenčak, Begunjski zbornik 2007, fotografija povzeta iz Smučine - tovarniškega časopisa Elan-a)

Državni (republiški prvaki) ŠD Prešeren v smučanju:

- 1948: Tine Mulej (smuk, slalom, kombinacija)
- 1949: Tine Mulej (slalom, veleslalom, kombinacija)
- 1951: Tine Mulej (slalom)
- 1952: Tine Mulej (smuk)
- 1953: Tine Mulej (smuk)
- 1955: Tine Mulej (smuk, slalom, veleslalom, kombinacija)

Tine Mulej, ok. 1950

Vir: Šport v Begunjah (avtor: Goran Lavrenčak, Begunjski zbornik 2007, fotografija povzeta iz Smučine - tovarniškega časopisa Elan-a)

Odbojarska sekcija FD Prešeren - Radovljica, 1948

FD Prešeren iz Radovljice prvak okraja v odbojki

V nedeljo 16. maja t. l. je bilo na Jesenicah odigrano okrajno fizkulturno prvenstvo v odbojki. Nastopilo je sedem moštev: FD Prešeren iz Radovljice, SFD Kropa iz Kroke, FA gimnazija Jesenice, FD Stol iz Žirovnice, SFD Zelezar iz Javornika in dve moštvi SFD Gregorčiča iz Jesenic.

Kljub slabemu vremenu in dežju so odbojkaši zelo lepo in požrtvovalno odigrali 21 iger. Izmed ostalih moštev pa je zelo vidno izstopal FD Prešern iz Radovljice, ki je pokazal najlepšo tehnično igro. Radovljičani so edini, ki so iz turnirja izšli nepremagani. Potrebno pa bi bilo njih moštvo pomladiti, ako hočejo še nadalje prednjačiti v tej panogi. Drugo mesto je doseglo prvo moštvo SFD Gregorčiča, ki je nastopilo v oslABLjeni postavi. Na tretjem mestu je SFD Kropa, ki je poleg Radovljičanov imelo precej izgledov zavzeti mesto favorita. Rezultati tega pomlajenega moštva so zelo razveseljivi. Četrto mesto si je priboril FA gimnazije

Jesenice z nadvse požrtvovalno igro. S sistematičnim treningom bo ta postava v bodoče dosegla še lepše rezultate. FD Prešern je s 6 točkami pred Gregorčičem (5 točk) postal prvak okraja in nas bo zastopal na tekmovanju za prvaka Gorenjske, kjer bodo nastopali prvaki okraja Kamnik, Kranj in Jesenice. Ta prvenstvena tekma bo na Jesenicah dne 23. maja t.l.

Jeseniški kovinar, 28. 05. 1948

Okrajno prvenstvo v odbojki, 1949. V nedeljo, dne 8. maja t. l. se je vršilo na Jesenicah okrajno prvenstvo v odbojki, na katerem je nastopilo samo šest ekip, od teh tri z Jesenic. Uspehi so sledeči: 1. ŠD Prešeren 2. ŠD Gregorčič, 3. TD Kropa, 4. FA gimnazija Jesenice, 5. TD Jesenice, 6. TD Gorje.

Ekipa ŠD Prešeren je tudi letos sigurno zmagala. Drugo mesto je zasedlo moštvo SD Gregorčiča, toda s pokazano igro ni zadovoljilo gledalcev, razen v nekaj momentih. Tretje mesto so zaslužno osvojili mladinci iz Kroepe. Dijaki gimnazije z Jesenic so dokazali, da v tej igri dobro napredujejo. Predvsem pa je treba pohvaliti fante iz Gorij, katerim je bil to prvi nastop in jim bo to, kar so videli, pripomoglo k nadaljnjemu napredku. Slabo pa so se izkazala topot društva, ki so v preteklih letih že nastopala, dosegala uspehe in tista društva, ki gojijo to igro že več let. To velja predvsem za telovadna društva: Žirovnica, Javornik, Lesce in Bled, delno pa tudi za Kamno gorico, Blejsko Dobravo, Hrušico in Kranjsko goro. Nadamo se, da bodo na predstojećem prvenstvu telovadnih društev nastopila vsa brez izjeme.

Jeseniški kovinar, 14. 05. 1949

Prvenstvo Gorenjske v odbojki so si osvojili Radovljčani. Radovljica, 23. maja. V nedeljo, 22. maja je bilo v Radovljici tekmovanje moških vrst v odbojki za prvenstvo Gorenjske. Poig ŠD »Fr. Prešerna« iz Radovljice so sodelovali ŠD »Udarnik« iz Kranja in ŠD »Kamnik« iz Kamnika. Najprvo sta se pomerili ekipi ŠD »Prešeren« in SD »Udarnik«, ki sta kljub slabemu vremenu pokazali izredno ostro, napeto in požrtvovalno igro. Zelo dobra povezava med igrači in tudi tehnično znanje posameznikov sla pripomogla moštvu iz Radovljice do prepričljive zmage. Nadaljnji tekmi s ŠD »Kamnikom« pa nista bili več tako zanimivi kajti ekipam iz Kranja in Radovljice zaradi utrujenosti igrače v (pomanjkanja treninga) ni več uspelo pokazati lepe igre. Tekmovanje se je končalo z zmago ŠB| »Prešerna« nad »Udarnikom« z rezultatom 3:1 in nad Kamnikom s 3:1. Na drugo mesto se je plasiralo moštvo Kranja, ki je Kamničane kot tretje plasirane premagalo tudi z rezultatom 3:1. S to zmago so si Radovljčani priborili pravico nastopa v slovenski ligi.

Jeseniški kovinar, 04. 06. 1949

Zmaga proti »Prešernu«. Predpreteklo nedeljo, je bila odigrana pred domom „Partizana“ odbojkarska tekma med „Prešernom“ iz Radovljice in moštvom DVT „Partizan“ iz Tržiča. Po zelo razburljivi petsetni igri, toda precej slabi so naši odbojkaši zmagali s 3:2 (peti set 16:14). Iz neznanih vzrokov se za tekmo določeni sodnik sploh ni pojavil na igrišču, kar je vse graje vredno.

Tržiški vestnik, 20. 06. 1956

Seznam odbojkarjev OS Prešeren Radovljica (1952-1960): Savo Žunič, Mirko Otovic, Jože Ravnik, Ludvik Ravnik, Miran Kenda, Tine Luznar, Severin Golmajer, Peter Majer, Marjan Ravnikar, Pavel Zupan, Svetozar Pezdič, Milan Gaspari in Janez

Humerca. Janez Humerca je igral v letih 1952-1960, nato pa še dve sezoni za OK Kranj.

Leta 1960 je nekaj igralcev odšlo študirat, v Radovljici je ostalo premalo igralcev, tako da je letnica 1960 hkrati konec igranja odbojke v Radovljici.

Vir: Janez Humerca

Odbojko smo igrali na igrišču med Sokolskim domom in Langusovo hišo (tam je danes travnik). Igrišče je bilo rdeče barve, ker smo imeli za podlago prah iz strešnikov. Dobili smo ga iz ene bližnjih opekarn. Spomnim se tudi, da smo že v petdesetih letih imeli obute visoke sportne copate (teniske).

Rezultatov samih se ne spominjam prav točno. Mislim, da smo bili dvakrat na drugem mestu v Sloveniji. Dobro pa se spominjam tekme v Idriji. Za to tekmo smo morali najprej v Ljubljano, kje smo prespali in pot nadaljevali naslednjega dne.

Vir: Severin Golmajer

Nogometna sekcija Prešeren - Radovljica, 1948

V sezoni 1947/48 so igralci NK Prešeren Radovljica nastopali v vseh treh kategorijah Nogometnega prvenstva Gorenjske: v članski, mladinski in pionirski. Zaradi slabega vremena niso odigrali vseh tekem in lestvice so nepopolne.

V pokalnem tekmovanju (Pokal FLRJ 1948) je ekipa Radovljica-garnizija po neodločeni tekmi s Slogo (verjetno Iz Kraljeva) napredovala celo v III. krog tekmovanja in nato izgubila v Zagrebu z Lokomotivo (0:4).

Najbolj delavna je nogometna sekcija. Pri tej priliki pa moramo fizikulturniki v Radovljici izraziti svoje nezadovoljstvo nad ostalimi nogometnimi društvi pri nas. V pomladnem nogometnem prvenstvu se ni odigrala dosedaj niti ena tekma v Radovljici, medtem ko se je FD Prešern odzval vsaki tekmi, bodisi v Kranju, Skofji Loki, Trziču ali na Jesenicah. Radovljičani, Leščani in Blejčani bi vsaj enkrat radi videli igro svojih nogometašev na domačih tleh.

Jeseniški kovinar, 28. 05. 1948

Lestvica Nogometnega prvenstva Gorenjske / člani, 1947/48 (po jesenskem delu)

1. Trzič, Trzič	7	6	1	0	34: 4	13
2. Naklo, Naklo	7	4	1	2	14:13	9
3. Škofja Loka II., Šk. Loka	6	3	1	2	14:13	7
4. Železar, Jesenice	7	3	1	3	22:27	7
5. Gregorčič II., Jesenice	7	3	0	4	15:21	6
6. Udarnik II., Kranj	7	2	1	4	16:17	5
7. Prešeren, Radovljica	6	2	1	3	16:19	5
8. Železničar, Hrušica	7	1	0	6	11:31	2

Vir: Razvoj nogometa v Sloveniji 1945-55 (avtor: Matjaž Kešanski; diplomska naloga na FŠ Ljubljana)

Lestvica Nogometnega prvenstva Gorenjske - 2. skupina / člani, 1947/48

- x. Prešeren, Lesce
- x. Bled, Bled

Člansko moštvo pod imenom Prešeren - Radovljica je v sezoni 1948/49 tekmovalo v II. skupini slovenske nogometne lige in se uvrstilo v Kvalifikacije za I. SNL. V tem (drugem delu) tekmovanja so dosegli naslednje izide: 17. 07. Bratstvo : Prešeren 7:1, 31. 07. Prešeren : Postojna 4:1, 07. 08. Gregorčič : Prešeren 3:0 (pf), 14. 08. Tekstilec : Prešeren 1:0, 21. 08. Ločan : Prešeren 5:0, 28. 08. Drava : Prešeren 2:0, 18. 09. Miličnik : Prešeren 12:1, 30. 10. Gregorčič : Prešeren 6:0, 13. 11. Prešeren : Ločan 3:2, 19. 11. Drava : Prešeren 3:0 (pf), 27. 11. Miličnik : Prešeren 9:0 (tekme v letu 1948).

V pokalnem tekmovanju (tokrat že pokal Maršala Tita 1949) je NK Prešeren Radovljica že v kvalifikacijah klonil proti ekipi Javornika z izidom 0:5.

Lestvica II. skupine SNL in kvalifikacij za I. SNL, člani 1948/49

1. Proleter, Zagorje	16	11	4	1	48:18	26 (+30)
2. Miličnik, Ljubljana	16	12	0	4	70:19	24 (+51)
3. Gregorčič, Jesenice	16	10	2	4	46:26	22 (+20)
4. Drava, Ptuj	16	10	2	4	35:21	22 (+14)
5. Bratstvo, Hrastnik	16	7	3	6	55:43	17 (+12)
6. Branik, Solkan	16	6	1	9	40:31	13 (+9)
7. Tekstilec, Tržič	16	5	1	10	26:51	11 (-25)
8. Prešeren, Radovljica	16	3	1	12	15:62	7 (-47)
9. Ločan, Škofja Loka	16	1	0	15	16:60	2 (-44)

Vir: Razvoj nogometa v Sloveniji 1945-55 (avtor: Matjaž Kešanski; diplomska naloga na FŠ Ljubljana)

ŠD Prešeren : ŠD Stražišče 4:2 (1:2).

Lesce, 15. maja. Danes se je vršila nogometna tekma med ŠD Prešernom iz Radovljice in ŠD Stražiščem iz Stražišča pri Kranju. V prvem polčasu so vodili gostje, ki so pokazali požrtvovalno in borbena igro. V drugem polčasu so prišli domačini v protinapad in kmalu dosegli premoč. S požrtvovalno in lepo igro so izenačili in nato zabili še dva gola v svojo korist. Tekma je bila zanimiva in borbena. Za lepo igro moramo pohvaliti obe moštvi. Pohvaliti pa moramo tudi publiko, ki je bila disciplinirana.

Jeseniški kovinar, 21. 05. 1949

Pokalna nogometna tekma: TD Javornik : ŠD Prešeren Radovljica 5:0. Lesce. 4. septembra. Moštvo TD Javornika, ki se je po treh zaporednih zmagah plasiralo v 4. kolo, je danes odigralo v Lescah naslednjo tekmo z domačim Prešernom. Obe moštvi sta nastopili nekompletni, zato tudi igra ni bila na primerni višini. Kljub temu pa so nogometaši pokazali visoko borbenost. Moštvo TD Javornika je bilo v premoči in je prišlo že v prvih minutah iz dveh prostih strelav do dveh golov v korist TD Javornika. Do odmora je moštvo TD Javornika zvišalo rezultat na 4 : 0 v svojo korist. Po odmoru pa so Javorčani zabili še peti gol in zmagali z rezultatom 5 : 0.

Jeseniški kovinar, 10. 09. 1949

Lestvica Gorenjskega nogometnega prvenstva, člani 1954/55

1. Tržič, Tržič	14	13	0	1	66: 8	26 točk
2. Ločan, Škofja Loka	14	12	0	2	74:18	24 točk
3. Jesenice, Jesenice	13	9	1	3	76:18	19 točk

4. Prešeren, Radovljica	14	6	1	7	30:40	13 točk
5. Medvode, Medvode	14	6	0	8	45:55	12 točk
6. Bohinj, Boh. Bistrica	14	4	0	10	19:98	8 točk
7. Svoboda, Senčur	13	2	0	11	20:46	4 točke
8. Bled, Bled	14	2	0	12	13:59	4 točke

Lestvica Gorenjskega nogometnega prvenstva, mladinci 1954/55

1. Jesenice, Jesenice	10	10	0	0	52:13	20 točk
2. Ločan, Škofja Loka	10	7	1	2	41:19	15 točk
3. Triglav, Kranj	10	5	0	5	30:37	10 točk
4. Tržič, Tržič	10	5	0	5	20:28	10 točk
5. Mladost, Kranj	10	2	1	7	18:26	5 točk
6. Prešeren, Radovljica	10	1	0	9	18:56	2 točki

Vir: Drugo povojno obdobje do jubileja (avtor Viktor Brun; 60 let nogometa pod Mežakljo, 1975)

Lestvica Gorenjskega nogometnega prvenstva (jesenski del), člani 1958/59

1. Partizan, Škofja Loka	9	8	1	0	69:10	17
2. Planika, Kranj	9	7	0	2	51: 9	14
3. Tržič, Tržič	8	6	1	1	27: 7	13
4. Bled, Bled	8	4	0	4	13.32	8
5. Mladost, Stražišče	9	2	2	5	26:31	6
7. Bratstvo, Jesenice	9	2	2	5	25.32	6
8. Prešeren, Radovljica	8	1	2	5	14:34	4
9. Bohinj, Bohinj	4	0	0	4	2:53	0

Izven

x. Triglav II., Kranj	8	3	1	4	18:24	7
-----------------------	---	---	---	---	-------	---

Vir: Tržiški vestnik, 29. 11. 1958

Lestvica Gorenjskega nogometnega prvenstva, člani 1960/61

1. Jesenice, Jesenice	14	11	1	2	79:17	23 točk
2. Tržič, Tržič	14	10	2	2	63:19	22 točk
3. Šk. Loka, Šk. Loka	14	9	3	2	63.24	21 točk
4. Mladost, Kranj	14	9	2	3	44:18	20 točk
5. Planika, Kranj	14	5	0	9	24:54	10 točk
6. Prešeren, Radovljica	14	4	1	9	33:62	9 točk
7. Naklo, Naklo	14	1	2	11	27:64	4 točke
8. Svoboda, Šenčur	14	0	1	13	10:88	1 točka

Vir: Drugo povojno obdobje do jubileja (avtor Viktor Brun; 60 let nogometa pod Mežakljo, 1975)

Reorganizacija fizkulturnih društev, 1948

Fizkulturno življenje v Radovljici - 1948. Kljub temu, da v našem mestu nimamo prostora, kjer bi se članstvo fizkulturnega aktiva moglo v zimskem času in ob

večernih urah zbirati k telovadbi, je vendarle fizkulturno življenje precej razgibano. Pozimi je aktiv Radovljica, ki je vključen v FD Prešern pokazal prav lepe uspehe. V teku za fizkulturno značko je tekmovalo 9 članov, 67 mladincev, 20 mladink in 133 pionirjev in pionirk. V smuku in slalomu je tekmovalo po 7 mladincev in 5 članov, prav tako so naši člani nastopili pri Triglavskem smuku in v reprezentanci v inozemstvu.

S prihodom pomladi se je delo nadaljevalo v drugi smeri. Pomladni kros, tekmovanje za značko v lahki atletiki, nogomet, odbojka, namizni tenis in druge panoge so zahtevale predhodnega treninga. Pohvaliti moramo gimnazijski aktiv, ki je sam organiziral tekmovanje med internatom Korošcev in IV. razredom gimnazije v lahki atletiki in nogometu. Zmagal je IV. razred gimnazije. Prav pridno trenira in deluje ping-pong sekcija, najbolj delavna pa je nogometna sekcija. Pri tej priliki pa moramo fizikulturniki v Radovljici izraziti svoje nezadovoljstvo nad ostalimi nogometnimi društvi pri nas. V pomladnem nogometnem prvenstvu se ni odigrala dosedaj niti ena tekma v Radovljici, medtem ko se je FD Prešern odzval vsaki tekmi, bodisi v Kranju, Škofji Loki, Tržiču ali na Jesenicah. Radovljičani, Leščani in Blejčani bi vsaj enkrat radi videli igro svojih nogometašev na domačih tleh.

Mladinci, ki so še iz starih časov ohranili nekaj reket in žogic, so popravili in zravnali zapuščeno tenis-igrišče in pričeli s treningom. Mladinski aktiv gimnazije je tudi v razgovorih z gimnazijskim internatom v Kranju glede tekmovanja v lahki atletiki.

Vsi fizikulturniki v Radovljici smo mišljenja, da mora naše mesto še pri Titovi petletki dobiti fizikulturni dom, nakar bomo šele lahko pristopili k vsestranskemu fizikulturnemu udejstvovanju. Zavedamo se, da je le telovadnica tisti kraj in žarišče zbiranja ljudi, ki je osnova ostale fizikulture.

Jeseniški kovinar, 28. 05. 1948

Pohitimo z reorganizacijo fizikulture. Na plenumu Telovadne Zveze Slovenije, ki je bil dne 21. avgusta, je bil med drugimi sprejet sklep, da naj se do konca meseca septembra izvede reorganizacija fizikulturnih društev. Doslej imamo na teritoriju okraja Jesenice 7 telovadnih društev: TD Kamna gorica, Radovljica, Lesce, Rateče, Jesenice, Gorje in Hrušica. Prvoimenovano je novoustanovljeno, ostalih šest pa je nastalo z reorganizacijo petih fizikulturnih društev. Reorganizacije doslej še niso izvedla sledeča fizikulturna društva: Kropa, Ljubno, Kranjska gora, »Stol« (Žirovnica), Mojstrana, »Špik« (Blejska Dobrava), »Sloga« (Boh. Bistrica) in Podnart. Poleg tega pa po likvidaciji fizikulturnega društva »France Prešeren« še ni ustanovljeno telovadno društvo na Bledu.

Jeseniški kovinar, 25. 09. 1948

Telovadno društvo Partizan Radovljica, 1948

Po reorganizaciji fizikulturnih društev je bilo poleg „SŠD Prešeren“ ustanovljeno tudi „Telovadno društvo Partizan Radovljica“. TVD Partizan je bil naslednik predvojnega društva Sokol, vanj pa so bili vključeni v glavnem pionirji in mladinci (pri Sokolih deca in naraščajniki). Glavni namen društva je bila telovadba. Svoje telovadno znanje so telovadci ob različnih praznikih prikazovali na javnih telovadnih nastopih, ki so bili zelo obiskani.

TVD Partizan je imel veliko težav glede telovadnice. Kljub temu so imeli vadbo v dvorani oficirskega kluba v Grajskem dvoru. Prišlo naj bi tudi do zamenjave prostorov, tako da bi TVD Partizan dobil nazaj svojo telovadnico (v Sokolskem

domu), kino podjetje pa naj bi se preselilo v Grajski dvor. Vendar se kino podjetje ni hotelo umakniti.

Tako so šele decembra 1953 ob 10. obletnici drugega zasedanja AVNOJ-a dobili prenovljeno telovadnico. Otvoritvena proslava je bila sestavljena iz: iger, plesov, cicanov, pionirjev in pionirk, recitiranjem in telovadnimi točkami. Večer je zaključil orkester, ki je zaigral venček partizanskih pesmi. (vir: Glas Gorenjske, 05. 12. 1953). S to prenovljeno telovadnico so bili dani osnovni pogoji za udejstvovanje Radovljčanov na telesno-vzgojnem področju.

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

Jahalni klub Triglav / Radovljica, 1949

Na pobudo ljubiteljev konjskega športa so marca 1949 ustanovili »Jahalni klub Triglav«. Prebivalci Radovljice in okoliških vasi so si še posebno zapomnili konjske krose. Prvi je potekal maja 1949 na 12 km dolgi trasi s startom v Radovljici, odkoder je proga tekla preko letališča v Lescah skozi Zapuže do Mošenj in nazaj do Begunj in nato prek Hleb in Lesc proti cilju v Radovljici. (vir: Jeseniški kovinar, 14. 05. 1949).

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

15. maja - Konjske dirke v Radovljici. Radovljica, 12. maja. Pred dobrimi dvema meseci so na pobudo ljubiteljev konjskega športa sklenili, da ustanovijo klub za konjski šport v Radovljici. Klub naj bi združil vse ljubitelje konjskega športa našega okraja. S pomočjo JA so premostili začetne težave in ustanovili jahalni klub »Triglav«, ki je pričel takoj z delom. Prvi javni nastop kluba se je vršil v nedeljo 8. maja, ko je 30 jahalcev izvedlo konjski kros. Proga krosa je bila dolga 12 km. Start je bil v Radovljici, od koder je vodila proga preko letališča v Lescah, nato skozi Zapuže, Otok, preko Mošenj, od koder je zavila proti Begunjam, nato pa preko Hleb in Lesc proti cilju, ki je bil zopet v Radovljici. Prvi večji nastop pa bo priredil klub v nedeljo 15. maja ob 15. uri v Radovljici, ko bo izvedel konjske dirke v raznih disciplinah jahalnega športa. Na dirkah bo sodelovala tudi JA in 60 dresiranih konj iz okraja Kranj. Dirke bodo zelo zanimive, zato opozarjamo nanje prebivalstvo.

Jeseniški kovinar, 14. 05. 1949

Velik jahalni nastop na Jesenicah. Klub za konjski šport „Triglav“ v Radovljici skupaj s klubom za konjski šport v Kranju priredi v sredo, dne 29. junija 1949 ob 18.30. uri (ob pol sedmih) velik jahalni nastop na Športnem igrišču „J. Gregorčiča“ na Jesenicah (Podmožakljo).

Poleg navedenih klubov bo nastopila še konjička šola iz Zagreba s 35 konji, ki bo pokazala preponsko in druge vrste jahanja. Vsi prijatelji in ljubitelji konjskega športa vljudno vabljeni. Klub za konjski šport »Triglav“ Radovljica.

Jeseniški kovinar, 25. 06. 1949

Brodarsko kanu društvo Radovljica, 1950

V letu 1949 se je na pobudo funkcionarjev Ljudske tehnike porodila misel, da bi ustanovili brogarsko kanu društvo. Ta zvrst dejavnosti kot modelarstvo je panoga LT in najbolj množično zajema v svoje vrste ljudi prav vseh starosti, od pionirjev do starejših letnikov.

Navdušenje mladine iz Radovljice in Lancovega je bilo vzpodbudno in tako se je Brogarsko kanu društvo ustanovilo že v letu 1950 in je takrat štelo okrog 35 članov. Kot prvi predsednik društva sem stremel za tem, da bi povečali članstvo in pritegnili še več mladine. Že v naslednjih dneh letih je število članov močno naraslo, tako da nas je bilo 120. Društvo je bilo vključeno v organizacijo Ljudske tehnike občine Radovljica.

Naše začetne naloge so bile pridobivanje novih članov, veslaški tečajji, izdelovanje čolnov, organizacija raznih tekmovanj in zbiranje sredstev za osnovno dejavnost.

V začetku smo imeli 5 čolnov - sandolinov in 1 kajak, ki nam ga je posojala Tovarna športnega orodja ELAN. V teh čolnih so se mlajši mladinci in člani urili v tehniki veslanja po mirnih in divjih vodah.

Ob finančni podpori Okrajnega odbora LT Radovljica smo nabavili še tri kajake čolne, saj društvo samo tega finančno ni zmoglo.

Od leta 1950 smo se udeležili raznih društvenih, republiških, državnih in športnih prireditev na mirnih in divjih vodah; na Savi Bohinjki in Dolinki, pa tudi na jezeru v Mariboru, Ljubljani in v Ljubljani.

Na tekmovanjih smo dosegli nekaj lepih rezultatov v republiškem merilu. Vsako leto smo se za Dan mladosti udeležili tudi Brogarske Titove štafete, ki je v čolnih brzela od Most pri Žirovnici proti Radovljici, Kranju, Ljubljani in naprej do Beograda.

V društvu je bilo dovolj strokovnjakov, ki bi bili sposobni voditi modelarske krožke za mlajše pionirje in mladince, vendar pa zaradi pomanjkanja finančnih sredstev te dejavnosti ni bilo mogoče oživiti. Posamezni člani so si pozneje tudi sami naredili kajake in cello kanuje. Še zdaj je v naši občini veliko občanov, ki imajo razne vrste čolnov. Dobro bi bilo razmisliti o tem, da bi navezali stike s posamezniki, ki so voljni delati v tej dejavnosti LT in društvo ponovno obnoviti v življenje. K delu bi morali pritegniti tudi smučarje na vodi in modelarje. Tako bi se društvo vključilo tudi v dejavnost enot za splošni ljudski odpor.

Društvo je aktivno sodelovalo med leti 1950-1955, preden sem odšel na novo delovno mesto. Predsedniške posle je prevzel nato tov. Andrej Piber, vendar pa je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev v letih 1957-1958 dejavnost društva popolnoma zamrla.

Vir: Brogarsko kanu društvo Radovljica (avtor: Adi Fink; Trideset naših let Zveza organizacij za tehnično kulturo, 1946-1976)

Veslači Brodarskega kanu društva Radovljica na Lancovem

Vir: Trideset naših let - Zveza organizacij za tehnično kulturo, 1946-1976

Bližina reke Save je navdušenim Radovljičanom vodnega športa omogočila, da so avgusta leta 1951 ustanovili Brodarsko društvo. Tega leta so imeli na voljo že tudi nekaj sandolinov. Člani društva so bili počaščeni, ko so maja leta 1954 lahko sodelovali pri kakakaški Titovi štafeti. (vir: Jeseniški kovinar, 11. 08. 1951).

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

Na Cajhnovem jezu, 1951

Vir: foto Adi Fink

Avtomobilistično motociklistično društvo Radovljica, 1951

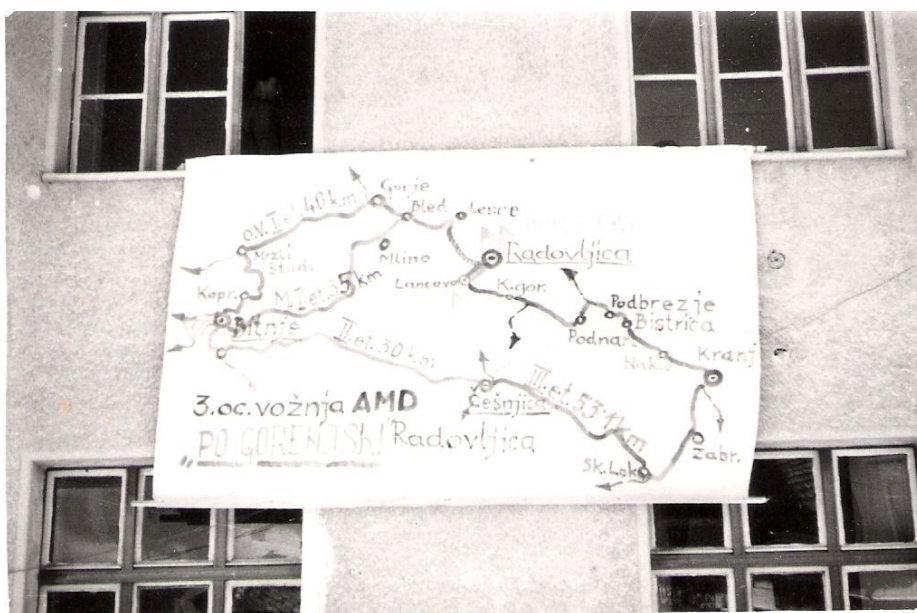
V Radovljici je leta 1950 v okviru blejskega avto-moto društva pričel delovati avto-moto krožek. Istega leta je organiziral avtomobilistični motociklistični tečaj. Ta je potekal trikrat tedensko in kljub temu, da so imeli težave pri izvedbi praktičnega dela tečaja (šolski avto je bil potreben popolnega popravila) je 40 tečajnikov opravilo izpit A in B kategorije. Izpitna vožnja je bila na relaciji Radovljica - Lancovo (2 km), s startom in ciljem pred Graščino. Prav tako so priredili motociklistično hitrostno dirko na progi Radovljica - Zapuže - Hraše - Lesce - Radovljica. Po končani dirki je bila športna veselica v kavani "Prešeren". (vira: Jeseniški kovinar 01. 04. 1950 in 23. 09. 1950).

7. januarja 1951 je bil v Radovljici ustanovni občni zbor, na katerem se je avto-moto krožek preimenoval v "Avtomobilistično motociklistično društvo Radovljica". Svojo pisarno so imeli v Šivčevi hiši. Na ustanovnem občnem zboru so se obvezali, da bodo opravili dvesto prostovoljnih ur, ustanovili svojo delavnico in pridobili 40 novih članov. Že v juniju je društvo štelo 180 članov, ki so v istem mesecu priredili hitrostno dirko. Proga je bila dolga 9.5 km in so jo udeleženci motociklistične dirke morali prevoziti trikrat. Start in cilj je bil pred TVD Partizan v Radovljici. Udeležencem so brezplačno točili gorivo. (vir: Jeseniški kovinar, 13. 01. 1952).

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

Od ustanovitve društva leta 1951 je pri društvu delovala športna komisija s tekmovalnimi ekipami motoristov in avtomobilistov, ki so se udeleževali vseh ocensko-terenskih in hitrostnih tekmovanj z motornimi kolesi in avtomobili. Tudi avto-moto društvo Radovljica je v domačem kraju vrsto let zaporedoma organiziralo razna avto motociklistična tekmovanja in prireditve v ocenskih in hitrostnih tekmovanjih. Zaradi pomankanja finančnih sredstev pa je športna dejavnost do leta 1962-1970 prenehala. Od leta 1970 pa je čutiti izredno zanimanje za novo zvrst moto športa, za moto cross.

Vir: Avto-moto društvo Radovljica (Trideset naših let - Zveza organizacij za tehnično kulturo, 1946-1976)

Načrt 3. Oc. Vožnje AMD "Po Gorenjski", verjetno 1953

Vir: arhiv AMD Radovljica / MK Radmanskorf

Start dirke pred TVD Partizan, verjetno 1953

Vir: arhiv AMD Radovljica / MK Radmanskorf

Kegljaška sekcija ŠD Prešeren Radovljica, 1952

Leta 1952 je postal klub nedejaven, branil se je mladine in jo cello izključeval. V naslednjih letih je s pomočjo uspešnih propagandnih prireditev in prijateljskih srečanj zanimanje za ta šport naraslo. Tako so leta 1954 ustanovili kegljaško sekcijo v okviru "SŠD Dr. France Prešeren", v kateri so na večini tekmovanj zmagovali. (vira: Gorenjski glas, 19. 04. 1952 in Glas Gorenjske, 10. 09. 1955).

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

Na štiristeznem kegljišču KK „Triglav“ v Kranju je bilo pred dnevi prvenstvo Gorenjske v borbenih partijah z udeležbo 8 najboljših ekip. Organizacija prvenstva je bila zadovoljiva in vzorna. Izidi: 1. Triglav (Kranj) 1750 kegljev, 2. Kranjska Gora 1615 kegljev, 3. Jesenice 1565 kegljev, 4. Gradis (Jesenice) 1467 kegljev, 5. Ljubelj (Tržič) 1436 kegljev. Sledijo Bled, Sava (Kranj) in Prešeren (Radovljica).

Tržiški vestnik, 29. 11. 1958

Kegljači po tekmi na Linhartovem trgu, 1956
Vir: arhiv Darko Prešeren

Kegljanje na Linhartovem trgu, 1959
Vir: arhiv Marjan Golmajer - p. d. Katež

Strelska družina "Partizan Julek" Radovljica, 1953

Po letu 1950 je v Radovljici vladalo zanimanje za strelski šport. Leta 1953 so ustanovili strelsko družino "Partizan Julek" Radovljica. V začetku je štela le 10 strelcev (tehnični vodja je bil Rudi Bagari), na izbiro pa so imeli veliko orožja: 8 kom zračnih pušk, MK težko precizno puško tuje izdelave z izdelanim kopitom in ležajem za vseh pet prstov, 4-5 kom vojaških pušk Mauzeric in nekaj pištol slabše kakovosti.

Razen MK puške je bilo vse ostalo orožje izdelano v Kragujevcu v tovarni Crvena zastava.

Zaradi raznolikosti orožja so tako strelci "Partizan Juleka" imeli kar tri strelišča: strelišče za vojaške puške za reko Savo (desno od Pižovega mosta) je bilo zgrajeno s prostovoljnim delom, v graščini je bilo strelišče za MK in zračno orožje, ki pa je v začetku imelo postor le v ozkem hodniku, kje sta naenkrat lahko streljala le dva strelca (kasneje strelišče s šestimi tarčami) in po letu 1955 še strelišče pri "Malevsu" (levo od železniškega mosta) za flobert orožje.

Ker so bile pištole slabše kakovosti, je v začetku s pištolo (lastno streljal le en član - Bojan Horvat. Le-ta je kot član strelske družine "Partizan Julek" osvojil tudi prvo kolajno za družino. To je bila bronasta kolajna na Republiškem prvenstvu LR Slovenije leta 1955. Bojan Horvat je bil izbran tudi v reprezentanco Gorenjske, ki je nastopila na troboju Gorenjske, furlanije in Koroške. (vir: po spominu Bojana Horvata).

Vir: Prosti čas v Radovljici o 1945-1955 (avtorica Janja Grimšičar, diplomska naloga).

1955 - Prvi zametki Košarkarskega kluba Radovljica

Tega leta je na zapuščenem teniškem igrišču pod kopališčem (glej skico na prejšnji strani) skupina ljubiteljev košarke postavila eno tablo z obročem. Tablo so izdelali kar iz polomljene mize za namizni tenis (152 x 137 cm namesto 6 x 4 čevlje - 183 x 122 cm). Podlaga na igrišču je bila iz premogovih ugaskov (leš iz jeseniške železarne). Igrali so z usnjeno žogo, ki je takrat ni bilo moč kupiti v trgovinah. Usnje se je ob stiku z vodo napilo, žoga je bila zelo spolzka in skoraj še enkrat težja.

Prvo leto so igrali zgolj ljubiteljsko, saj jim samo en koš kaj več tudi ni omogočal. Toda že tega leta so bili trdno odločeni, da ustanovijo svojo - košarkarsko sekcijo.

V maju (ali začetku junija) je bil v Ljubljani sestanek Športne zveze Slovenije, ki se ga je udeležil tudi takratni predsednik Sindikalnega športnega društva Dr. France Prešeren Radovljica g. Ljubo Meglič. Na tem sestanku so govorili tudi o pogojih za začetek delovanja Košarke sekcije v Radovljici. Pogovori so bili kar obetavni in rezultat tega je bila zelena luč, saj so na tem sestanku sklenili, da obstajajo vsi pogoji za razvoj košarke. Še posebej se je Meglič razveselil podatka, da obstajajo tudi finančni pogoji. S tega sestanka je prinesel navodila, da je treba pospešiti ustanovitev košarkarske sekcije v Radovljici.

Še istega leta so o tem razpravljali na Upravnem odboru Športnega društva Radovljica.

Košarkarji na starem teniškem igrišču, avgust 1957

Vir: arhiv Anton Baškovč

Od leve: Anton Baškovč, Boštjan Razinger, Franci Grošelj in Janez Kozamernik.

Atletska steza, 1958

Atleško stezo smo gradili leta 1958, mogoče leto prej. Najprej smo odstranili rušo, nato pa nosili „šoder“ na stezo za teke. Spominjam se, da smo naredili tudi 100 m progo za šprint. Žal se proga ni dolgo obdržala, vadili smo le nekaj sezon.

Vir: informator Jani Pezdič

Atleška steza v Radovljici, pred 1960

Vir: arhiv Aleks Čebulj

Gradnja rokometno-košarkaskega igrišča, 1960

Po vseh pritiskih je leta 1960 TVD Partizan pri Občini izposloval odkup zemljišča za izgradnjo dveh igrišč (rokometnega in košarkarskega) na eni površini v velikosti 40 x 25 m. Razumljivo, da se kombinacija dveh igrišč na enem ni obnesla. Igrišče je bilo peščeno, kar je rokometasem kolikor toliko ustrezalo, košarkarjem pa nikakor ne. Težave so nastajale predvsem zaradi terminov treningov in tekem, saj istočasna vadba ni bila možna.

V tistem času so se igrišča gradila v glavnem s prostovoljnim delom. Tako je bilo tudi v Radovljici. Dela je vodil Aleks Čebulj ob pomoči takratnega predsednika društva (TVD Partizan) in hkrati direktorja Komunalnega podjetja Rudija Finžgarja. Pri delu so sodelovali vsi tako šolska mladina, rokometasi, smučarji in košarkarji. Zgornji peščeni sloj je bil odstranjen z rinežem, vsa ostala dela pa so bila opravljena ročno. Pri nanosu zgornjega sloja so si pomagali z izkušnjami Jeseničanov in Rakečanov. Razvoženo in izravnano je bilo na stotine kubikov materiala. Tudi prevoz in zasaditev dreves in okrasnega grmičevja je bilo opravljeno s prostovoljnim delom. Leta 1960 je bila v Radovljici odigrana tudi prva uradna tekma s KK Škofja Loka.

Vir: Zgodovina KK Radovljica (avtor: Goran Lavrenčak)

Rokometno igrišče (za Sokolskim domom / Partizanom), 1965

Vir: Miro Franko

BEGUNJE

Smučarski klub France Prešeren Begunje, 1946

V novi Jugoslaviji se je smučarski šport še bolj razvil. Pri tem je še posebej pomembno vlogo odigrala bližina prve tovarne smuči Elan v Begunjah. Zato ni čudno, do so leta 1946 ustanovili smučarski klub France Prešeren.

LESCE

Nogometni klub Lesce, 1946

V začetku leta 1946 so se zbrali predvojni športniki in velik del mladine ter ustanovili Fizkulturno društvo Lesce (pravilno Fizkulturno društvo Radovljica-Lesce op. DAR), ki je združevalo smučarje, telovadce, nogometaše in atlete. Društvo je imelo svoj prapor, za prvega predsednika pa je bil imenovan Franc Vovk.

Nogometaši FD Lesce so si takoj sprostovoljnim delom pričeli urejati nogometno igrišče na prostoru, kjer stoji nogometno igrišče še danes.

Že jeseni istega leta so pričeli tekmovati s člansko ekipo v Gorenjski okrožni ligi, v kateri so tekmovalle še ekipe: Kranj, Edinstvo-Stražišče, Gregorčič-Jesenice, Tržič, Škofja Loka, Radovljica, Naklo, Železničar in Stražišče. Prvo uradno tekmo je ekipa odigrala 25. avgusta 1946 z ekipo Edinstva na Jesenicah in izgubila z rezultatom 2:3, prvo tekmovalno sezono pa so leški nogometaši zaključili na zadnjem mestu.

Vir: Začetki igranja nogometa v Lescah (60 let nogometa v Lescah 1946-2006).

Začetki NK Lesce. Nogomet je bil poleg učiteljevanja in petja največja strast in veselje Antona Kobenterja. Rojeni Leščan, danes Radovljičan Jurij Legat (Jurij Legat, roj. 18. 9. 1925 je bil dolgoletni vratar NK Lesce) se takole spominja začetkov delovanja nogometnega kluba v Lescah: "Moj oče Anton Legat je bil župan v Lescah. Podpiral je naša prizadevanja, da bi se v Lescah pričeli resneje ukvarjati z nogometom. "Kar začnite delati, pa bomo potlej videli, kaj se da narediti," mi je rekel, ko sem ga prosil za pomoč. In res smo pljunili v roke. Fantje iz Lesc in okolice smo iz tedna v teden dvakrat tedensko z lopatami in grabljami ravnali teren, ga teptali in nato utrjevali z ročnim valjarjem. Starejši so ves čas nadzorovali naše delo, nismo mogli delati kar v tri dni. Ko je oče videl, da mislimo resno, je zrihtal bager, ki ga je bilo leta 1946 še zelo težko dobiti. S strojem so odkopali odtoke, igrišče pa je zdržalo vse do obnove leta 2009, torej več kot 60 let. Tudi to je dokaz, da sma zares dobro opravili svoje delo. Prva predsednika kluba sta bila moj oče in Franc Vovk, vodja vajencev v tovarni "Veriga", ki sta se vsaki dve leti zamenjala na čelu kluba. "Veriga" je pomagala klubu s tovarniškim kombijem, ki nam je bil vedno na razpolago. Z njim smo po dolgem in počez prekrižarili vso Slovenijo." (vir: pogovor avtorja Jureta Sinobada z g. Jurijem Legatom, 07. 07. 2011).

Vir: Radovljičani žlahtnega spomina II. - Anton Kobenter (avtor Jure Sinobad; Radolčan, leto 3. številka 4).

Gradnja nogometnega igrišča v Lescah, 1946

Vir: Začetki igranja nogometa v Lescah (60 let nogometa v Lescah 1946-2006)

Utrinek s tekme NK Lesce, pred 1950

Vir: Leški zbornik

Jurija Legata na prvega "trenerja" NK Lesce vežejo lepi spomini: "Anton Kobenter je v klub prišel leta 1946. Nekega dne nas je prišel gledat na igrišče in kar sam predlagal, da bi nas treniral. Rad je imel nogomet in je bil pripravljen pomagati. O sodelovanju sta se dogovorila s Francetom Vovkom, ki je bil takrat predsednik kluba. Trener leške nogometne ekipe je ostal 4 ali 5 let. Bil je strog, vendar pravičen človek, prava avtoriteta in odličen pedagog. Po vsakem treningu smo imeli sestanek, ki je navadno trajal pol ure in tam smo s trenerjem poleg nogometnih reševali tudi osebne probleme posameznih igralcev. Toneta Kobentarja smo vsi spoštovali in mu zaupali. Njegove

nasvete in navodila smo upoštevali tako na igrišču kot v vsakdanjem življenju. Bil je prvi pravi trener v NK Lesce, pred njegovim prihodom smo le tekali po igrišču in nabijali žogo. Rezultati Kobentarjevega dela so se hitro pokazali. Našo igro je dvignil na višjo raven, pod njegovim vodstvom smo začeli igrati v slovenski nogometni ligi.” (vir: Pogovor avtorja Jureta Sinobada z Jurijem Legatom, 07. 07. 2011).

Vir: Radovljičani žlahtnega spomina II. - Anton Kobenter (avtor Jure Sinobad; Radolčan, leto 3. številka 4).

ŠD Prešeren Lesce (nogometna sekcija), pred 1950

Vir: Leški zbornik

V sezoni 1946/47 smo našli le eno tekmo NK Lesce: Kranj II. : Lesce 3:1.

V letu 1947 pa so Leščani že nastopali v Gorenjskem nogometnem prvenstvu, kjer so po prvem delu tekmovali v 2. skupini. V vseh dvanajstih tekmah pa niso uspeli osvojiti točke.

Prijateljska tekma 07. 09. 1947 / SFD Udarnik II. :FD Lesce 8:0 (4:0)

Lestvica Gorenjskega prvenstva v nogometu / 2. skupina - člani, 1947:

1. Naklo	12	6	1	5	29:36	13
2. Tržič	12	5	1	6	19:25	11
3. Železničar, Hrušica	12	5	0	7	16:37	10
4. Lesce	12	0	0	12	6:60	0

Op.: Prvi del lestvice je med opisom NK Radovljica.

Vir: Razvoj nogometa v Sloveniji 1945-55 (avtor: Matjaž Kešanski; diplomska naloga na FŠ Ljubljana)

FD Prešern iz Lesc je gostoval v Škofji Loki in odnesel zmago z rezultatom 6 : 0. Kovinar, 04. 09. 1948

FD Prešeren Lesce je premagalo moštvo Nakla z rezultatom 8:0 in je to druga zmaga. Upamo, da bo FD Prešeren v svoji ligi najresnejši konkurent za doseg prvega mesta, kar dovoljno pričajo dosedanji njegovi rezultati.

Kovinar, 11. 09. 1948

Članska ekipa NK Lesce je leta 1949 osvojila 1. mesto v Gorenjski oblastni nogometni ligi.

Vir: Začetki igranja nogometa v Lescah (60 let nogometa v Lescah 1946-2006).

Hipodrom Lesce, 1946

Takoj po drugi svetovni vojni so na Hraški gmajni nasproti Valantove hiše imeli Leščani tudi hipodrom.

Vir: Stare upodobitve Lesc (lastnik razglednic Bojan Marinko; Leški zbornik 1999).

Hipodrom na Hraški gmajni, ok. 1945

Vir: arhiv Bojan Marinko (Leški zbornik 1999)

SŠD dr. France Prešeren Lesce, 1947

Ustanovitev športnega društva dr. France Prešeren Lesce. Vzporedno z razvojem nogometa (in tudi ostalih športnih panog) v Lescah, se je le-ta razvijal tudi v Begunjah, na Bledu in v Radovljici. Ekipe so dosegale slabe rezultate, zato je leta 1947 prišlo do pobude za združitve klubov in ustanovitve enotne športne organizacije, ki bi združevala športnike iz omenjenih krajev.

Ideja je bila uresničena na ustanovnem občnem zboru septembra 1947 v Ljudski šoli v Lescah. Ustanovljeno je bilo "**Športno društvo dr. France Prešeren Lesce**" oziroma krajše "ŠD Prešeren Lesce". Prvi predsednik društva je bil Andrej Svetina, direktor kina na Bledu, vodja nogometne sekcije pa velik ljubitelj nogometa Anton

Kobenter, ravnatelj osnovne šole v Radovljici. Ob koncu petdesetih let so v društvu delovali naslednji klubi:

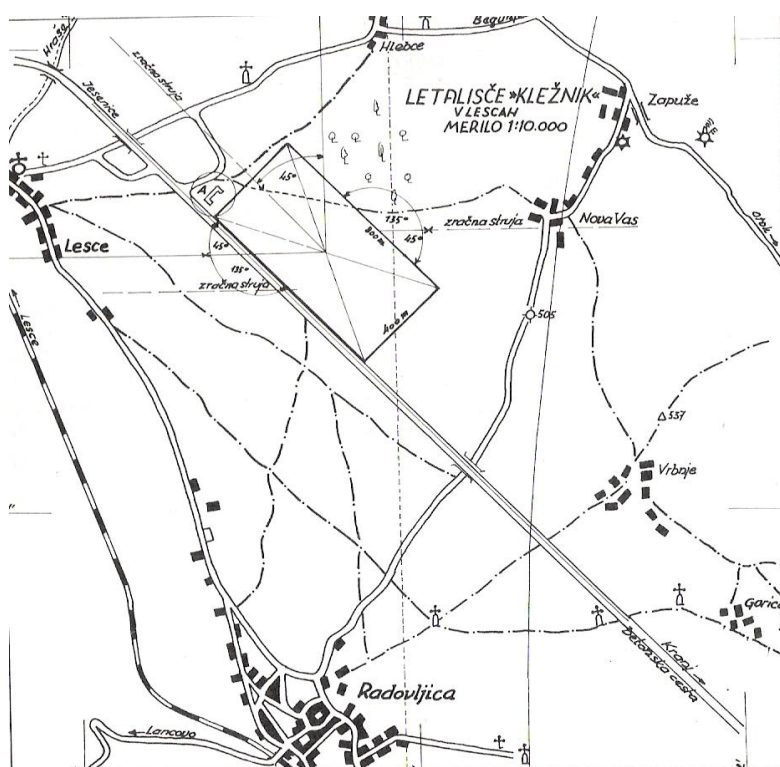
- Nogometni klub Prešeren Lesce,
- Smučarski klub Prešeren Lesce,
- Odbojkerski klub Prešeren Lesce-Radovljica,
- Plavalni klub Prešeren Radovljica in
- Kegljaški klub Prešeren Lesce.

Vir: spletna stran NK Lesce

Gorenjski letalski center v Lescah, 1947

Prve podatke o letališču na travniku Kležnik pri Lescah zasledimo med drugo svetovno vojno, ko so okupatorji na tej lokaciji uredili vojaško letališče.

Vir: DAR

Pozicija „Letališča Kležnik“ v Lescah, 1944

Vir: Partizanska kartografija (avtor Branko Korošec, Knjižnica NOV in POS 50, 1985)

Topografski načrt nemškega vojaškega letališča „Kležnik“ v Lescah pri Radovljici, merilo 1:10.000. K načrtu sodi še tloris letalskih objektov in protiletalske obrambe v merilu 1:500. Risal katastrski uradnik Kornelij Gorjanc iz Radovljice, oktobra 1944. ArIZDG, FASC. 61/I - 27 C.

Prvi poskus ustanovitve skupne letalske organizacije na Gorenjskem, ki naj bi bila prvenstveno namenjena le jadralskem letenju, je bil sestanek oktobra leta 1945 v

leđki osnovni šoli. Sestanek je pripravil in vodil domačin Lojze Kristan iz Zapuž, ki je kmalu zatem tragično preminul. Potem so razmišljanja o kakršnikoli organizaciji v Lescah vse do leta 1947 zamrla in se, razen letenja dežurnih vojaških letal na terenih današnjega leškega letališča, ni dogjalo nič.

Od 25. julija do 8. avgusta je bil na letališču Cerklje pri Brežicah I. zvezni zlet jadralnih pilotov Jugoslavije. Glede na predhodno odločitev v letu 1946 o ustanovitvi letalskega centra v Lescah so predlagali preselitev jadralne šole Kopolje v Lesce. Predlog so utemeljevali z mnenjem, da so možnosti pobočnega letenja ob Karavankah in v Julijskih Alpah neprimerno večje, kot na pobočjih komaj 500 m visoke Male Gore. Po sklepu Republiškega odbora za športno letalstvo je bil še isto jesen iz Kopolj v Lesce prestavljen hangar z vso opremo.

Razstavljene objekte so v Lesce prepeljali s kamionom Federal in montažo začeli v mesecu septembru. Vsa dela pri demontaži v Kopoljah in sestavljanju v Lescah pot vodstvom Edvarda Lorenconca (učitelj letenja v Kopoljah) so naredili štiri tesarji, ki jim je bilo dodeljenih šest nemških ujetnikov.

Vir: Gorenjski letalski center (avtor France Primožič; Letalstvo na Gorenjskem in ALC Lesce).

„Lesce, 16. september 1947. Vreme jasno, veter NE 2-4 m/2, termični vzgorniki slabi, na 100 m inverzija.

Uspela dva poleta. Najdaljši dve uri in 30 minut, dosežena relativna višina 950 metrov“

„To je odlomek iz dnevnika raziskovalne skupine, ki je začela leteti v naših Alpah in izbirala izkušnje o tej doslej pri nas še nepoznani vrsti jadrnanja.

Tej skupini so sledile druge, vsako leto so se izkušnje večale, uspehi množili. Nastal je Alpski letalski center Lesce“.

Vir: Krila 1957 - prva števila, prvega letnika (avtor: Franc Hilinger).

Začetki padalstva v Lescah, 1947

Lesce so bile v letih 1947-1949 letališče, na katerem so enkrat ali dvakrat na leto opravljali skoke za tečajnike in cele Slovenije in sprva tudi za jadralne pilote, ki so bili na šolanju v Zveznem letalskem centru v Ribnici. Ti so namreč morali obvezno opraviti po en skok, pred sprejemom v tečaj za „C“ znak jadralnega pilota. Tako sta bila med tečajniki za prvi skok v avgustu 1948 tudi Radovljičana brata Dinko in Zdravko Černe, ki sta bila pilota.

Vir: 50 let padalstva v Lescah (avtor: France Primožič)

**Priprava na skok (ena izmed skupin, ki so prihajale v Lesce), 1947-49
Vir: arhiv Franceta Primožiča (50 let padalstva v Lescah)**

**Pred hangarjem v Lescah - po 1. RP v padalstvu, 1949
Vir: France Primožič; Letalstvo na Gorenjskem in ALC Lesce.**

Možnost po več skokih je nastopila šele, ko smo v Lescah v začetku petdesetih let dobili za stalno uporabo lastno letalo Po-2. To letalo je bilo tiste čase tudi edino klubsko letalo. Uporabno je bilo za vleko jadralnih letal, za opravljanje padalskih skokov, primerno pa je bilo tudi za šolsko in trenažno letenje.

Vir: 50 let padalstva v Lescah (avtor: France Primožič)

Padalka Ivanka Jelenc na leškem letališču, 1952
Vir: podbrezje.si

Letališče Lesce (med gradnjo) iz zraka, 1955
Vir: arhiv ALC Lesce-Bled

KROPA

Odbojkarški klub Kropa, 1952

Odbojkarji Kroke premagani v Tržiču (3:2). V sklopu conskega prvenstva je odbojkarška sekcija TD Partizana premagala tretjeplasiranega na republiškem

prvenstvu telovadnih društev. Kljub dežju in razmočenemu terenu je bila borba izredno izenačena in igra polna lepih in hitrih kombinacij. Kroparji so sicer nudili žilav odipor, vendar tokrat niso uspeli premagati svojega stalnega rivala.

Tržiški vestnik, 05. 10. 1952

Rokometni klub Kropa, 1958

Na partizanskem prvenstvu Gorenjske v rokometu so Tržičani zasedli 3. mesto izza Stražišča in Kranja. Edino zmago so zabeležili proti zadnje plasirani Kropi. Prireditev je bila zanimiva, srečanja pa razburljiva in napeta.

Vir: Tržiški vestnik, 29. 11. 1958

Lestvica I. GRL (1958/59):

1. Mladost Kranj	14	13	0	1	339:120	26
2. Iskra Kranj	14	11	0	3	206:150	22
3. Partizan Tržič	14	10	0	4	214:144	20
4. Sava Kranj	14	7	1	6	176:155	15
5. Storžič Golnik	14	5	1	8	130:226	11
6. Mladost Kranj B	14	4	1	9	135:231	9
7. Partizan Kropa	14	3	1	10	134:240	7
8. Planika	14	1	0	13	50:118	2

Op.: Planika je pred koncem izstopila iz lige, a so rezultate upoštevali.

Vir: Tržiški vestnik, 10. 06. 1959

KAMNA GORICA

Telovadno društvo Kamna Gorica, 1948

Fizkulturni sestanek v Kamni Gorici. 10. julija 1948 smo imeli tudi prvi sestanek »Telovadnega društva Kamna gorica«, kateremu je prisostvoval tov. Šmitek, referent za fizkulturo pri Okrajnem ljudskem odboru na Jesenicah. V svojem govoru je pojasnil pomen in naloge nove fizkulture, ki je zlasti naši mladini nadvse potrebna. Izvolili smo odbor, ki ga je mladina s ploskanjem pozdravila in potrdila. Telovadno društvo šteje sedaj 50 članov. Veliko zanimanje za fizkulturo vlada tudi med našimi pionirji.

H. F.

Kovinar, 31. 07. 1948

PODNART

AMD Podnart, 1954

V letu 1954 so odborniki nekdanje občine Podnart, ki je takrat obsegala sedanji KS Podnart in Ljubno, ugotovili, da v kraju potrebujejo organizacijo, ki bo povezovala motorizirane prebivalce. Začeli so s pripravami za ustanovitev AMD Podnart. Dne 26.

septembra 1954 so sklicali ustanovni občni zbor, ki se ga je udeležilo 40 članov in na njem sprejeli sklep o ustanovitvi AMD Podnart.

Novoustanovljeno društvo je takoj pričelo z delom. Poleg osnovne dejavnosti, je društvo pričelo prirejati razne športne prireditve, med njimi tudi hitrostne gorske dirke Kropa-Jamnik.

Vir: AMD Podnart (avtor: Ciril Rozman; Trideset našil let 1946-1976 / Zveza organizaj za tehnično kulturo)

Baliranje na Posavcu, ok. 1955

Po letu 1950 so se pojavila tudi balinišča po manjših krajih. Pogosto blizu gostinskih lokalov. Podobno je bilo tudi na Posavcu, kjer lahko na razglednici gostišča Posavc opazimo tudi balinišče.

Vir: DAR

Balinišče ob gostišču Posavc, ok. 1955

Vir: DAR

.....

BLED

Sindikalno športno društvo „Gozdar“ Bled, 1949

7. avgusta 1949 je bilo na pobudo direktorja LIP Bled ing. Jožeta Ostermana ustanovljeno sindikalno športno društvo „Gozdar“.

Vir: Z vesli v svetovni vrh (avtor Božo Benedik; izdala Veslaška zveza Slovenije, 1996)

Pri Gozdnem Gospodarstvu Bled je osnovano Sindikalno fizkulturno športno Društvo »Gozdar«. (Bled, avgusta 1949). Pri gozdnem gospodarstvu Bled je bil na iniciativo sindikalnih organizacij v začetku tega meseca ustanovni občni zbor sindikalnega fizkulturnega društva »Gozdar«. Na občnem zboru so prisostvovali delavci in nameščenci lesne industrije in gozdarskega avtopodjetja, največ je bilo mladih gozdnih delavcev. Občnega zboru so se udeležili tudi direktor GG Bled, upravitelj GU Pokljuka ter zastopnik republiškega odbora sindikata lesne industrije. Direktor GG Bled tov. ing. Osterman, ki je bil izvoljen v delovno predsedstvo in ki kaže izredno zanimajne za fizkulturo je v svojem govoru prikazal pomen društva in možnosti za njegov nadaljnji razvoj.

Na občnem zboru je bil sprejet sklep, da bodo pridobili čim več članov predvsem pa s prostovoljnimi nedeljskimi akcijami zgradili fizkulturno športno igrišče na Mrzlem studencu na Pokljuki do konca septembra t. l.

Že prvo nedeljo po občnem zboru, 14. avgusta je bila prva akcija na gradbišču športnega igrišča in so bili kljub slabemu vremenu doseženi zelo lepi uspehi. Delalo je 58 udarnikov, ki so na prostoru 1100 m² dvignili rušo in jo s samokolnicami prepeljali povprečno 50 m daleč. Norma je bila dosežena, vrednost izvršenega dela znaša 9.763 dinarjev. Velik delovni uspeh je bil dosežen zaradi tekmovanja, ki se je razvijalo med poedinci in skupinami. Posebno dobro so se izkazali upravitelj GU Pokljuka Miloš Kelih, Janez Todori, Mihael Ogrovec, Anica Sejko in Pavel Pirman, med skupinami pa je bila najboljša Mandarič Božota. Morala prostovoljcev je bila zaradi dobre organizacije na izredni višini. Po končanem delu in kosilu je udarnike zabaval blejski orkester, nakar so se zadovoljni in veseli vrnil iz te akcije.

Kovinar, 27. 08. 1949

Veslaška sekcija SŠD Gozdar Bled, 1950

V okviru SŠD Gozdar Bled je bila maja ustanovljena 1950 veslaška sekcija. Takrat ni bilo na Bledu razen jezera prav nobenih pogojev za razvoj tega športa - ni bilo čolnov, ne trenerskega kadra, ne strehe pod katero bi se sestajali blejski mladinci, navdušeni za šport na idiličnem jezeru.

Z veliko vnemo so leta 1950 le nabavili prvi čoln in povabili na Bled trenerje Ivana Dubravca, Slavka Ivančeviča in Jožeta Ropreta za pomoč domačemu trenerju in zanesenjaku Zvonku Jirasku. Takrat so veslaško sekcijo vodili še Anica Selko, Franci Papler, Tončka Vernik in Jovo Matič.

Če so imeli v začetku 12 članov, so jih privabili kmalu do 30, začasno streho pa so dobili v starem Rikljevem zdravilišču, Zdraviliškem domu in pri „Ribiču“ v Zaki.

Vir: Z vesli v svetovni vrh (avtor Božo Benedik; izdala Veslaška zveza Slovenije, 1996)

Nov nogometni stadion na Bledu, 1953

Po osvoboditvi se je nadaljevalo delo v Veliki Zaki in nastopilo je novo nogometno obdobje in leta 1953 je bil zgrajen nov nogometni stadion Bled po načrtih ing. Stanka Bloudka in arh. Marjana Božiča. Dela na samem terenu pa je vodil predsednik kluba Jože Konič, pomagal pa mu je Naglič Stane, ki je skrbel za potrebna finančna sredstva.

Novo izgrajeni stadion je bil dolga leta ponos vsega Bleda, kajti na Gorenjskem in širši okolici, ni bilo podobnega igrišča. Na njem so leta 1958 potekale priprave nogometne reprezentanco Jugoslavije. **Vir: spletna stran NK Bled**

Klub kegljanja na ledu Bled, 1953

Kegljanje se je kot organizirana športna panoga uveljavilo na Gorenjskem šele v letu 1953, ko se je formiral Kegljaški klub na ledu Bled in naslednje leto na Jesenicah. Že v letu 1954 so nastopili naši kegljači na evropskem šampionatu v Garmisch Partenkirchnu potem ko so se vključili v mednarodno organizacijo "Internacionales Eisschiessverband" (IEV) s sedežem na Dunaju.

Vir: Bilten »XX. Evropski šampionat v kegljanju na ledu - Bled 17.-18. I. 1970

Kegljanje na ledu - umetno drsališče na Bledu, 1965

Vir: Bilten »XX. Evropski šampionat v kegljanju na ledu - Bled 17.-18. I. 1970

Kegljanje na ledu - umetno drsališče na Bledu, 1965

Vir: Bilten »XX. Evropski šampionat v kegljanju na ledu - Bled 17.-18. I. 1970

Začetki veslaškega centra na Bledu, 1954

Do leta 1953 tekmovali v obratni smeri, s štartom v Veliki Zaki in ciljem v središču mesta. Arhitekt Marjan Šorli si je zamislil, da naj bi bilo veslaško središče v zalivu v Mali Zaki, s čolnarno in potrebnimi stranskimi prostori, cilj v Veliki Zaki s tribunami in ciljnim stolpom, štart pa v središču Bleda pred Park hotelom.

Ker so na Bledu želeli organizirati tudi večje, vrhunške prireditve, so po izkušnjah, ki so jih dobili na evropskih tekmovanjih v Kopenhagnu, Amsterdamu in Gentu, leta 1954 začeli graditi veslaški center v Zaki. Vsako večje tekmovanje je prineslo kaj novega. Tako so za evropsko prvenstvo 1956 postavili čolnarno, blejska občina je veslačem poklonila Vilo Planinko, v Veliki Zaki so postavili še danes uporabno tribuno ter provizorični ciljni stolp.

Vir: Z vesli v svetovni vrh (avtor Božo Benedik; izdala Veslaška zveza Slovenije, 1996)

Tristežno kegljišče na Bledu, 1956

Zadnje veliko tekmovanje tržiških kegljačev je bilo na Bledu, kjer so se udeležili kar s tremi moštvi [otvoritve tristeznega kegljišča](#).

Tržiški vestnik, 10. 19. 1956

Nadmočna zmaga nad Bledom. V nedeljo je tržiški kegljaški klub beležil v knjigo svojih uspehov zelo lepo zmago proti KK iz Bleda. Tržičani so podrli kar 80 kegljev ven kot Blejčani. Rezultat je bil torej 425:330 podrtih kegljev v korist domačega moštva.

Tržiški vestnik, 13. 07. 1956

Sedežnica na Stražo, 1954

Sedežnica na Stražo je bila zgrajena leta 1954. V desetletju obratovanja je prevozila 28.000 oseb.

Vir: Izbrana poglavja iz blejske turistične zgodovine (avtorja: Božo Benedik in Jože Dežman; Bled 1000 let).

Sedežnica na Stražo

Vir: Digitalni arhiv Radovljica

Motoskjoring na Bledu, 1954

Motoskjoring na Bledu. Letošnja zimska sezona je v polnem razmahu; bela narava privablja v svojo opojnost mlado in staro. Tudi Bled s svojim zamrznjenim jezerom vpliva na vsakega prišleca edinstveno. Ko opaziš človeka hoditi po jezeru, je to senzacija, posebno ako si zamisliš, da stojiš na ledeni ploskvi in da je pod teboj globina Blejskega jezera. Kaj šele, ko vozijo po njem avtomobili in motorji! In vendar je vse to popolnomares! Take občutke so imeli tudi tržiški motoristi, ki so se s svojimi motornimi konjički podali na ledeno ploskev, da si v športni borbi (seveda na ledu, ne v vodi, ker za plavanje so malce trdi) poizkusijo svoje sposobnosti!

Res je bila nedelja, 7. febr. t. l. edinstvena, saj je Bled privabil motoriste in smučarje iz Avstrije, Trsta in vse Slovenije. Tržičani smo se udeležili tekem z ekipo 6 motoristov in 6 smučarjev. Z doseženim uspehom smo lahko popolnoma zadovoljni, kajti renomiranim Avstrijcem smo se od Slovencev približali le Tržičani. Rezultati v kat. 125 ccm so bili popolna zmaga Avstrijcev, saj so zasedli vsa prva tri mesta. Tudi v ostalih kategorijah ni bilo bolje, razen v prikolicah, kjer so absolutno dominirali Tržičani, predvsem z dobrimi rezultati v primerjavi s solo tekmovalci.

Rezultati: 125 ccm: 1. Schobv Josef, smučar Backer Willy (A) 3.31 min.; .12. Kochl Josef, smučar Loibl Johann (A) 3.31,5 min.; 3. Funk Anton, smučar Grover Albert (A) 3.46,5 min.

250 cm: 1. Zenthc Walter, smučar Fenrich Josef. (A) 2.51 min.; 2. Prosen Slavko, smučar Ležaja Robert (Tržič) 14.14,5 min.; 3. Porenta Peter, smučar Rodonič. V. (Bled) 4.19,5 min.

350 ccm: vsa prva štiri mesta Avstrijci; 5. Hrast Mirko, smučar Štucin Karel (Tržič) 3.20 min.

500ccm: 1. Kuhar Alfred, smučar Pdehlein (A) 2.17 min.; 2. Lampe Slavko, smučar Mežan (Ljubljana) 2.54 min.; 3. Cerne Jure, smučar Slapar Danci (Tržič) 2.58 min.

Prikolice: 1. Pristavc Lojze, smučar Kolman Janez (Tržič) 2.38 min.; 2. Kurnik Franc, smučar Markič Ignac (Tržič) a.42 min.; 3. Kermavner Janez, smučar Štefe Drago (Tržič) 2.46 min.

Prireditve je zelo dobro uspela. Ponosni smo bili, da od tržiških smučarjev ni nihče padel, kar je bilo pri drugih pogosten pojav. Pri razdelitvi nagrad je poleg ostalih v imenu avstrijskega moto kluba pozdravil vse navzoče ing. Goričnik, ki je poudaril med ostalim, da so zelo .zadovoljni v naši sredini in pri fair borbah z našimi motoristi, ter da si žele, da tudi mi pridemo k njim na njihove prireditve. Upamo, da to še stoji pred nami.

Tržiški vestnik, 15. 02. 1954

Veslaški klub Bled, 1956

Samostojni veslaški klub se je osnoval leta 1956 potem, ko se je odcepil od „Gozdarja“ in Športnega društva Bled.

Ko so se športniki privadili oprijemati se vesel, so se začeli udeleževati tekmovanj. V prvih letih so bile ženske v veliki prednosti. Tako so Tončka Vernik, Anica in Zdenka Mejavšek in Lojzka Heberle v Vukovarju na državnem prvenstvu že zasedle 3. mesto. Dve leti zatem so v isti sestavi na državnem prvenstvu v Šibeniku zasedle že 2. mesto. Tudi mladinci so se začeli preskušati na domačih tekmovanjih, npr. na republiškem tekmovanju, na regati v Novem mestu, ka je bilo še posebej zanimivo za manj izkušene; ni pa še bilo uspehov na državnih prvenstvih v konkurenci s tekmovalci iz znanih veslaških središč v Jugoslaviji.

Vir: Z vesli v svetovni vrh (avtor Božo Benedik; izdala Veslaška zveza Slovenije, 1996)

Ženski četverec VK Bled, 1956

Vir: Z vesli v svetovni vrh (avtor Božo Benedik; izdala Veslaška zveza Slovenije, 1996)

Na fotografiji: Tončka Vernik, Anica in Zdenka Mejavšek in Lojzka Heberle, ter krmar Jirasek.

Smučarski klub Bled

Po drugi svetovni vojni se je Smučarski klub Bled izkazal pri organizaciji prvih mednarodnih tekem v smučarskem teku.

1. Bled, 1954	Smučarski klub Bled
2. Pokljuka, 1955	Smučarski klub Bled
3. Pokljuka, 1956	Smučarski klub Bled
4. Pokljuka, 1957	Smučarski klub Bled
5. Pokljuka, 1958	Smučarski klub Bled
6. Pokljuka, 1960	TVD Bled - Gorenjska smučarska zveza

Vir: Bilten VII. Mednarodnega tekmovanja v smučarskih tekih (Bohinj, 8. - 9. januar 1966)

GORJE

Povojno društvo za telesno vzgojo Gorje / Partizan Gorje, 1946

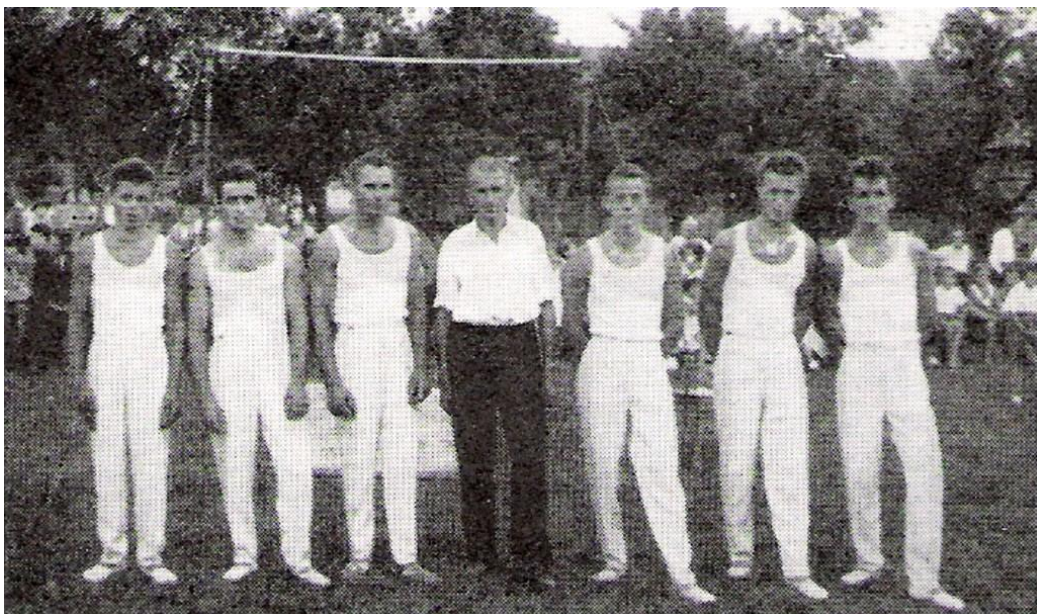
Globoko zakoreninjene navade so spodbujale Gorjance, da so kmalu po koncu vojne zopet oživel telesno vzgojno dejavnost. Februarja leta 1946 je bilo na pobudo Janeza Zalokarja ustanovljeno prvo poveljno društvo za telesno vzgojo, ki je delovalo kot gost v gasilskem domu. Športni dom je bil takrat zaseden, v njem je bivala vojska. Vodstvo poveljnega društva, ki so ga sestavljali Lovro Žemva, Janez Zalokar, Jelka Poženeš, Jože Šolar, Minka Hudovernik in Vinko Jakopič, si je prizadevalo obnoviti telesnovzgojno aktivnost. To je bilo toliko težje ker so morali obnoviti in preurediti svoj dom in poskrbeti za nove vadbene pripomočke. Veliko prostovoljnih delovnih ur je bilo treba opraviti, preden se je društvo lahko ponovno vselilo v svoje prostore. Mladinci so bili posebno prizadevni, ne le pri obnovi doma, pač pa tudi pri na novo organizirani vadbi. Mnogi so se udeležili tečajev in postali vodniki. Ti so uspešno nosili breme vadbe vseh oddelkov. Rezultati njihovega dela so bili vidni na številnih javnih nastopih in akademijah, ki so jih prirejali doma, ali pa so se jih udeleževali v drugih krajih. Bili so stalni udeleženci okrajnih in republiških zletov. Nastopili so na zagrebški Gimnastradi, na znanem zletu v Beogradu. V Kopru, kje je bil republiški zlet, so presenetili kar s stoštirimi telovadci.

Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-1971 (bilten ob 26. PS v klasičnih disciplinah, Gorje, 12. do. 14. marec 1971)

Ženska telovadna vrsta Partizana Gorje, 1954

Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-1971

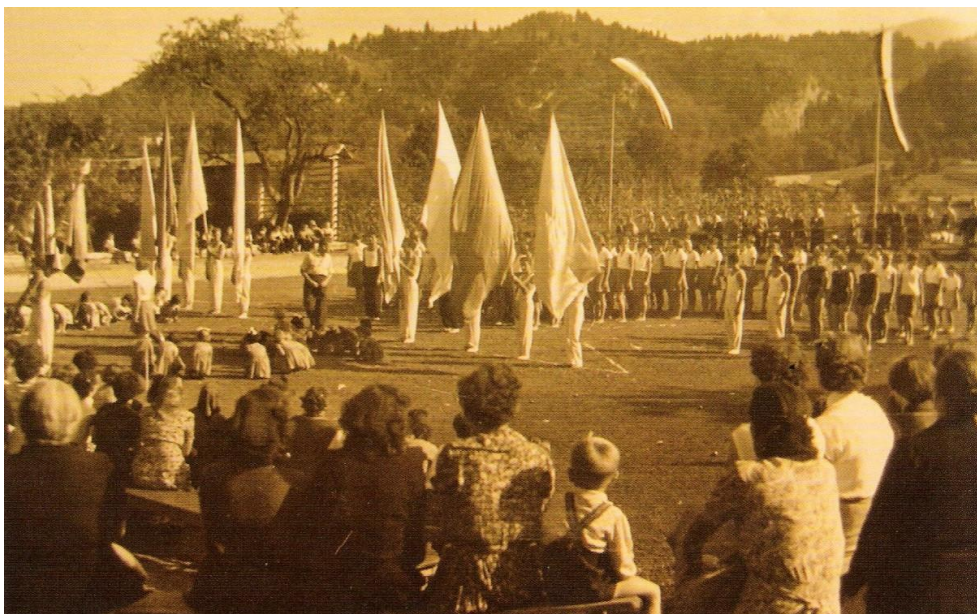
Moška telovadna vrsta Partizana Gorje, 1954

Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-1971

Prapor Telovadnega društva Gorje, 1956

Vir: Iz Gorjanske kronike (avtorica: Majda Pazler, Bled 1000 let)

Telovadni nastop društva ob 35. jubileju Partizana Gorje, 1956

Vir: Iz Gorjanske kronike (avtorica: Majda Pazler, Bled 1000 let)

Op.: Verjetno gre za nastop ob 35. jubileju telovadbe v Gorjah, saj je bil Partizan osnovan šele po 2. svetovni vojni. Gre pa za nastop ob praznovanju 1. maja. (op. DAR)

Telovadni nastop društva ob 35. jubileju Partizana Gorje, 1956

Vir: Iz Gorjanske kronike (avtorica: Majda Pazler, Bled 1000 let)

Telovadni nastop društva ob 35. jubileju Partizana Gorje, 1956
Vir: Iz Gorjanske kronike (avtorica: Majda Pazler, Bled 1000 let)

Skakalnica v Gorjah, 1948

Zimski športi v Gorjah pri Bledu. Letošnji pozni sneg smo dobro izkoristili. Najprej smo se lotili skakalnice, ki je bila šele letos dograjena. Na pobudo tov. predsednika FD Gorje, Lovrota Žemva, se je začela graditi v neposredni bližini vasi. Delalo je staro in mlado, vse kar se zanima za fizikalni pokret. Vsa dela so bila izvršena udarniško, največ zaslug pa imajo tekmovalci za ZREN.

1. marca t. l. je bilo v okolici skakalnice vse razgibano, zlasti mladina je pokazala izredno zanimanje za skakalno umetnost. Skakalcev je bilo nad 20. Najdaljši skok je bil 25 m. Ko se bodo na skakalnici odstranile manjše napake, bo ista služila svojemu namenu.

7. marca t. l. smo priredili smučarski dan. V teku na 7 km se je prvi plasiral Slivnik Janko, drugi Gabršek Ciril, tretji Hudovernik Valentin. Med pionirji, ki jih je bilo 35, je bil prvi Golob Franc, drugi Gabršek Stanko in tretji Pazler Martin.

Jeseniški kovinar, 25. 03. 1948

V prvih letih po vojni so vso pozornost posvetili telovadbi, pozneje pa zopet začeli s smučanjem, ko se je Lovro Žemva posvetil trenerstvu. Zopet je postalo smučanje glavni in najbolj množičen šport.

Priborili so si lepo zbirko trofej in uspehov, tako v državnih kot mednarodnih tekmah. Kot najbolj priznane smučarje naj omenimo Bogdana Pogačnika, Andreja Repeta, Pavla Kobilico, Janeza Kalana, Pavla Dornika, Marjana Jakopiča, Antona Dolenca, Janka Petermana, Tončka Jakopiča, Marjana Pogačarja in še vrsto drugih.

Vir: Smučarski šport v Gorjah (bilten pokala Kurikkala-Beraurer, 1968)

Bogdan Pogačnik, Janko in Jože Peterman - patrolno tekmovanja „Po poteh partizanske Jelovice“

Vir: Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-1971

Posebno pomembno je bilo, da delo vodnikov ni bilo le občasno. Vadba je bila stalna in dobro organizirana. Rezultat takega načina dela so osvojena najboljša mesta na raznih tekmovanjih podobnih društev. V tekmovanju za pokal Dela so leta 1961 zasedli celo prvo mesto. Vodniki so svoje delo opravljali vedno z veseljem in brezplačno. Njihovo plačilo je bilo vsakokratno priznanje, ki so ga prinesli iz tekmovanj in nastopov. Prav je, če nekaj teh najbolj prizadevnih in skromnih ljudi ob jubileju v tej kroniki tudi omenimo. To so Matevž Por, Štefan Komar, Anton Dolenc, Magda Slivnik, Marija Černe, Janez Ambrožič, Janko Repe, Janez Zalokar, Marjeta Bizjak, Zdenka Pretnar, Tončka Vernik, Viktor Pogačar, Ivanka Krničar, Polonca Repe, Ivanka Pogačar, Silvester Arh in Minka Šimnic.

Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-1971 (bilten ob 26. PS v klasičnih disciplinah, Gorje, 12. do. 14. marec 1971)

**Silvester Arh - dolgoletni načelnik in vaditelj telovadne vrste Partizana Gorje
Vir: 50 let telesne vzgoje in športa v Gorjah, 1921-1971**

BOHINJ

Novo Fizkulturno društvo Bohinj, 1948

Priprave na Občni zbor novega Fizkulturnega društva Bohinj. V nedeljo, 28. novembra 1948 bo v Boh. Bistrici občni zbor novega Fizkulturnega društva. Športne tradicije Bohinja so zaradi vojne nekako zvodenele in po osvoboditvi fizkultura delavnost v Bohinju na višku. Občni zbor mora biti zaradi tega prvi korak za poživljenje celotnega športnega udejstvovanja, mladih in starih. Tradicije so lepe, perspektive še lepše, treba je samo resno prijeti za delo: Mobilizacija in aktivizacija članstva, ureditev telovadnice, uvedba redne telovadbe, sprejeti letni plan in plan tekmovanja ter sestaviti dober odbor - to so trenutno najvažnejše naloge, ki naj bi jih občni zbor sprejel. Vse množične organizacije in ustanove pa so dolžne pri tem aktivno sodelovati in pomagati.

Jeseniški kovinar, 20. 11. 1948

Streliška družina „Florjan Majhen“ Bohinjska Bistrica, 1948

V letu 1948 je bila v Bohinjski Bistrici ustanovljena strelska družina „Florjan Majhen“, obnovljena pa leta 1955. Delovala je na območju Bohinja. Prvi predsednik družine je bil Jože Šest iz Bohinjske Bistrice. V naslednjih letih smo ustanovili strelske sekcije: Nomenj, Savica-Polje, LIP Bohinj in Srednja vas, ki je kasneje ustanovila svojo družino.

Prvo strelišče za zračno puško smo imeli v telovadnici TVD Partizan v Bohinjski Bistrici. Zaradi velike zasedenosti telovadnice smo imeli treninge le ob nedeljah. V letu 1960 smo s prostovoljnim delom zgradili lastno MK strelišče z rovom 12 m za 10 strelskih mest. Nekaj predanih graditeljev strelišča: Milan Arh, Jože Črnko, Štefan Fujs, Janko Kenda in drugi. Nekaj let za tem smo strelišče morali zapreti, ker je na tem mestu nastalo Komunalno podjetje.

Vir: Drobtinice iz strelske kronike (avtor: Štefan Fujs; v biltenu ob otvoritvi novega strelišča v Mošnjah, 1997)

Smučarski klub Bohinj, 1955

Do ponovne poživitev dela v Smučarskem klubu Bohinj je prišlo leta 1955. Za uspehe, ki jih je dosegel smučarski šport v tem času imajo zasluge športni delavci Bohinja, ki so nadaljevali začeto delo. Člani novoustanovljenega kluba so v teh letih pripravili progo za veleslalom iz Koble, obnovili 45-metrsko Hansenovo skakalnico, pripravili novo tekaško progo, ki nato leta 1962 in 1963 že doživi mednarodni sloves in organizirali vtsto najrazličnejših tekmovanj.

Vir: Bilten VII. Mednarodnega tekmovanja v smučarskih tekih (Bohinj, 8.-9. januar 1966)

Nogometni klub Bohinj, 1955

NK Bohinj je bil ustanovljen leta 1955, ko je tudi nastopal v članski ligi Gorenjske nogometne podzveze.

Lestvica Gorenjskega nogometnega prvenstva, člani 1955/56

1. Tržič, Tržič	14	13	0	1	66: 8	26 točk
2. Ločan, Škofja Loka	14	12	0	2	74:18	24 točk
3. Jesenice, Jesenice	13	9	1	3	76:18	19 točk
4. Prešeren, Radovljica	14	6	1	7	30:40	13 točk
5. Medvode, Medvode	14	6	0	8	45:55	12 točk
6. Bohinj, Boh. Bistrica	14	4	0	10	19:98	8 točk
7. Svoboda, Senčur	13	2	0	11	20:46	4 točke
8. Bled, Bled	14	2	0	12	13:59	4 točke

Od leta 1958 do 1970 je s članskim moštvom tekmoval v občinski nogometni ligi Radovljica.

Zbral: Goran Lavrenčak (DAR)

Podrobnejši opisi virov:

Prosti čas v Radovljici od 1945 do 1955; (diplomska naloga na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani - oddelek za zgodovino).

Avtorica: Janja Grimšičar (mentor dr. Nuša Nečak), Ljubljana 1995.

Z vesli v svetovni vrh / kratek pregled na zgodovino blejskega veslanja

Avtor: Božo Benedik. Izdajatelj: Veslaška zveza Slovenije (predsednik Slobodan Raduko), 1996

40 let Turističnega društva Lesce / Leški zbornik; (Gorenjski kraji in ljudje 10.).

Založnik: Turistično društvo Lesce, 1999 / glavni urednik: Jože Dežman.